

Republika Hrvatska
Općinski sud Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
32100 Vinkovci

U I M E   R E P U B L I K E   H R V A T S K E
P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Općinski sud u Vinkovcima, OIB: 77561654785 po sucu Mariji Pavlović, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Zrinke Jurić iz Vinkovaca, J. J. Strossmayera 4, OIB: 50539017091 zastupane po punomoćniku Vedranu Bikiću, odvjetniku iz Vinkovaca protiv tuženika Zagrebačke banke d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473 zastupane po punomoćnicima iz odvjetničkog društva Metelko, Knežević & partneri d.o.o. Zagreb, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave, održane u nazočnosti tužitelja osobno uz zamjenika punomoćnika Andriju Dikonića, odvjetnika iz Vinkovaca i u odsutnosti tuženika, 26. svibnja 2026. objavljene na temelju čl. 335. ZPP-a, 18. lipnja 2026.

p r e s u d i o   j e

- I   Utvrđuje se ništetnom odredba članka 2., stavka 4. Ugovora o kreditu br. 72/03, kreditna partija: 710842028, sklopljenog između tužitelja i tuženika dana 02. listopada 2003., koja odredba glasi: *„Korisnik kredita obvezuje se platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge u poslovima koje obavlja kreditor.“*

- II   Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, da tužitelju Zrinka Jurić, J.J.Strossmayera 4, Vinkovci, OIB: 50539017091, isplati iznos od 307,89 EUR (tristosedameura i osamdesetdevetcenti), skupa s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 13. rujna 2003. pa do isplate, a koja kamata teče po stopi u smislu čl.29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, odnosno do 31. prosinca 2007. po stopi od 15%, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se

određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve to u roku od 15 dana.

- III Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati troškove parničnog postupka u iznosu od 916,36 eura sa zateznim kamatama počev od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi u smislu čl. 29., st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, u roku 15 dana.

r j e š i o j e

- I Odbija se prigovor mjesne nenadležnosti Općinskog suda u Vinkovcima.
- II Utvrđuje se vrijednost predmeta spora 1.635,11 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti i isplate. U tužbi navodi da je s tuženikom dana 2. listopada 2003. godine zaključio predmetni ugovor. Dalje navodi da je čl. 2. st. 4. Ugovora tuženik obvezao tužitelja na plaćanje naknade za obradu zahtjeva i odobravanje kredita te je dana 12. rujna 2003. godine tuženik naplatio naknadu u iznosu 2.319,81 kuna odnosno 307,89 eura. nadalje tužitelj tvrdi da je tuženik nezakonito i nepošteno primjenjivao ugovornu odredbu o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva budući tužitelj o istoj nije mogao pregovarati s tuženikom niti je bio informiran na što se konkretno naknada odnosi i kako je formulirana njezina visina. Tužitelj navodi da su te okolnosti prouzročile značajnu ravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača te da je takva nepoštena ugovorna odredba ništetna zbog čega predlaže da sud utvrdi ništetnom odredbu ugovora iz čl.2. st. 4. te da naloži tuženiku da mu zbog ništetnosti navedene ugovorne odredbe isplati iznos od 307,89 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik prije svega ističe prigovor mjesne nenadležnosti i prigovor vrijednosti predmeta spora. Iz navoda iz odgovora na tužbu u bitnome ističe da tužitelj nije dokazao da je potrošač niti da se sredstvima kredita koristio isključivo za potrošačke svrhe, da je odredba ugovora kojom je ugovorena obveza plaćanja naknade i troškova u skladu s odlukom tuženika bila jasna, razumljiva i lako uočljiva te da kao takva ne uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama među strankama. Tuženik konačno ističe i prigovor zastare jer je naknada naplaćena 2003. godine te slijedom svega predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan i naloži tužitelju da mu naknadi troškove postupka.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o kreditu 7101842028 (list

6-10 spisa), obavijest banke o plaćenju naknade za obradu kredita (list 11 spisa), izračun konverzije (list 17 spisa), te je izveden dokaz saslušanjem tužitelja (list 227-229 spisa).

4. Sud je odbio prijedlog tužitelja radi izvođenja dokaza financijsko – knjigovodstvenog vještačenjem budući iz potvrde dostavljene uz tužbu (list 11 spisa) proistječe da je tuženik dostavio podatke iz kojih proistječe dana 12. rujna 2003. naplaćena naknada za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu koji tužitelj tužbom potražuje te se stoga izvođenje dokaza financijsko – knjigovodstvenim vještačenjem ukazuje suvišnim.

5. Cijeneći rezultate dokaznog postupka kako cjelokupnog, tako i svakog pojedinačno, a na osnovi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11 u daljnjem tekstu ZPP) sud je ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovanim.

6. Među strankama je sporna:
- osnovanost i visina tužbenog zahtjeva
  - vrijednost predmeta spora
  - zastara potraživanja
  - mjesna nadležnost suda

7. Nesporno je da je tužitelj zaključio sa prednikom tuženika Ugovor o kreditu temeljem kojeg je banka odobrila iznos od 31.000,00 EUR, te da su ugovorile da se tužitelj kao korisnik kredita obvezuje platiti u čl. 2. st. 4. Ugovora ugovorenu naknadu za obradu zahtjeva i odobravanja kredita sukladno odluci o Tarifi naknada za usluge u poslovima koje obavlja Kreditor.

8. Sporno je da li je navedena odredba Ugovora u dijelu u kojem je ugovorena naknada troškova za obradu kredita, ništetna, te ima li tužitelj pravo na povrat zahtijevanog novčanog iznosa plaćenog na ime navedene naknade i da li je nastupila zastara potraživanja.

9. Tuženik je u odgovoru na tužbu istaknuo prigovor mjesne nenadležnosti Općinskog suda Vinkovcima, koji prigovor je sud ocijenio neosnovanim.

10. Naime, prema zajedničkim odredbama o nadležnosti sadržanim u članku 15. stavku 2. ZPP-a o sudskoj nadležnosti (apsolutna, stvarna, mjesna) i neovisno o stadiju postupka u kojem se ispituje, sud u pravilu odlučuje o nadležnosti s obzirom na činjenično stanje u vrijeme podnošenja tužbe sudu i po propisima koji važe u vrijeme odlučivanja o nadležnosti.

11. Zakonom o potrošačkom kreditiranju (NN 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, 09/15, 78/15, 102/15, 52/16, 128/22, 156/23 dalje ZPK) je propisano da u sporovima koji nastanu u vezi s ugovorom o kreditu, potrošač može pokrenuti postupak protiv druge ugovorene strane bilo pred sudovima države u kojoj druga ugovorna strana ima sjedište ili neovisno o sjedištu druge ugovorne strane, pred sudovima mjesta gdje potrošač ima prebivalište (članak 19 I stavak 1.) i da se od odredbi stavaka 1. i

2. članka 19. I može odstupiti samo sporazumom koji je sklopljen nakon nastanka spora (članak 19I.stavak 4. točka 1.).

12. Navedena odredba članka 19. I ZPK-a procesne naravi i primjenjuje od 30. rujna 2015. u svim postupcima u kojima se o nadležnosti odlučuje nakon 30. rujna 2015., a među kojima je i predmetni postupak s obzirom da je tužba podnesena 15. svibnja 2025. (podudarno sa shvaćanjem iskazanim u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske E143/2019-2 od 11. prosinca 2019.) u nema značaj "isključivog" međunarodnog prava, budući da se ne nalazi razloga da se u nedostatku opće nacionalne odredbe o mjesnoj nadležnosti za suđene u sporovima nastalim u povodu potrošačkog kreditiranja, potrošaču koji pokreće sudski postupak uskrati pavo izbora mjesne nadležnosti suda njegovog prebivališta po odredbi članka 19. I ZPK-a, neovisno o njegovom državljanstvu i državi u kojoj je ugovor o kreditu sklopljen i realiziran.

13. Svako drugačije tumačenje odredbe članka 19. I ZPK-a dovodi ne samo do pretjeranog formalizma u odlučivanju kao posljedice primjene pozitivnog prava bez sagledavanja pravnog problema u cjelini s aspekta da potrošak kao slabija ugovorna strana treba biti zaštićen pravilima o nadležnosti koja su povoljnija za njegove interese, već i do ostvarivanja prava u duhu i smislu prava zajamčenih odredbama članka 14. stavkom 2., člankom 16. stavkom 2. i člankom 26. Ustava.

14. Slijedom navedenog sud je ocijenivši prigovor mjesne nenadležnosti neosnovanim donio odluku kao u točki I izreke rješenja.

15. Sud je također ocijenio neosnovanim prigovor u tužbi označene vrijednosti predmeta spora. Naime, kod utvrđivanja vrijednosti predmeta spora u čl. 37. ZPP-a ako jedna tužba protiv istog tuženika obuhvaća više zahtjeva koji se ne temelj na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, vrijednost predmeta spora se određuje prema zbroju svih zahtjeva. Sukladno navedenoj odredbi tužitelj je označio vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.635,11 eura iz čega proistječe da deklaratorni zahtjev iz točke I tužbenog zahtjev ima vrijednost 1.327,22 eura, a kondemnatorni zahtjev iz točke II iznos isplate od 307,89 eura što točno iznosi 1.635,11 eura. Oba ova tužbena zahtjeva su glavni zahtjevi istaknuti tužbom čija se vrijednost utvrđuje zbrojem vrijednosti svih zahtjeva istaknutih u tužbi. Tužitelj je sukladno odredbama ZPP-a pravilno i zakonito označio vrijednost predmeta spora u ovom parničnom postupku pa ostaje vrijednost predmeta spora kako ga je tužitelj označio u tužbi, slijedom čega je odlučeno kao u točki II izreke rješenja.

16. Na ročištu održanom dana 26. svibnja 2026. godine tužitelj je saslušan kao stranka i u svom iskazu navodi da je ugovor sa tuženikom zaključio 18. lipnja 2008. i to za kupnju vozila, da je prilikom zaključenja ugovora bio u banci i potpisao obrazac Ugovora koji je bio pripremljen, a da je on samo trebao doći u banku i potpisati taj Ugovor. Ističe da je pročitao Ugovor i da je tom prilikom pitao referenta banke o čemu se radi vezano za naknadu troškova obrade kredita, a da mu je on odgovorio da je to sastavni dio Ugovora. Navodi da nije mogao prigovoriti toj odredbi Ugovora jer tada ne bi ostvario kredit. Također navodi da ga je autokuća uputila na zaključenje Ugovora s Volksbankom i da nije bio upozoren da postoji mogućnost plaćanja

naknade za obradu kredita i da kredit nije mogao podići u drugoj banci jer ga je u Volksbanku uputila autokuća.

17. Prema odredbi čl. 81 st. 1. ZZP/03 propisano je da se ugovorna odredba o Kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. navedenog članka smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Nadalje prema stavku 4. istog članka, ako trgovac tvrdi da se u pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena, uzimat će se u obzir narav predmeta ugovora, sve okolnosti prije ili prilikom sklapanja ugovora te ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji u odnosu na ugovor koji se ocjenjuje predstavlja glavni ugovor, sve sukladno odredbi čl. 83. ZZP/03. Odredbom čl. 87. st. 1. i 2. ZZP/03 propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništavna time da ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost samog ugovora ako on može opstati bez ništavne odredbe.

18. Međutim, iako je riječ o ugovornoj odredbi koja je jasno i razumljivo sastavljena jer omogućuje tužitelju da u trenutku sklapanja ugovora precizno ocijeni visinu te naknade, a time i ekonomske učinke ugovaranja takve odredbe, sama činjenica da je riječ o transparentnoj odredbi ne znači ujedno da je odredba poštena.

19. Člankom 84. ZZP/03 propisano je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li Ugovorne odredbe o predmetu ugovora i primjerenosti cijene nepoštena ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive. Stoga nadzor nepoštenosti može biti ograničen u skladu s navedenim čl. 84. ZZP/03 samo ako se odredba kojom se od potrošača zahtijeva plaćanje naknade za obradu i odobrenje kredita odnosi na neku od dviju u tom članku navedenih kategorija.

20. Uzimajući u obzir prirodu predmetnog Ugovora te njegov pravni i činjenični kontekst, kao i činjenici da je riječ o obvezi koja se plaća prilikom prvoga korištenja, prema pravnom shvaćanju ovog suda nije riječ o odredbi koja utvrđuje bitnu činidbu korisnika kredita, niti je riječ o elementu ugovora o kreditu koji definira bit tog ugovornog odnosa.

21. Osim toga, odredbu članka 84. ZZP/03 valja tumačiti na način da se druga kategorija odredbi čija se eventualno nepoštena priroda ne može ocijeniti („cijena“) odnosi samo na primjerenost predviđene cijene ili naknade i usluge ili robe koju treba zauzvrat isporučiti, a razlog za to izuzimanje leži u činjenici da ne postoji nikakva tablica ili pravni kriterij koji bi mogli dati okvir i smjer provjeri te primjerenosti.

22. Ugovorne odredbe o naknadi koju potrošač duguje davatelju kredita ili koje utječu na stvarnu cijenu koju potrošač mora potonjem platiti stoga načelno nisu obuhvaćene tom drugom kategorijom odredbi, osim u pogledu pitanja je li iznos ugovorom utanačene naknade ili cijene u skladu s uslugom koju je tuženi kreditor

zauzvrat pružio. Međutim, u ovom se predmetu navodna nepoštenost odredbi o naknadi za obradu i odobrenje kredita ne tiče odnosa između iznosa naknade za obradu i odobrenje kredita te zauzvrat pruženih usluga.

23. Imajući na umu navedeno, odredba čl. 2. st. 4. predmetnog Ugovora o kreditu nije izuzeta iz ocjene poštenosti.

24. U okviru te ocjene, potrebno je, u skladu s člankom 81. stavkom 1. ZZP/03 ispitati moguće nepoštovanje načela savjesnosti i poštenja i postojanje eventualne značajne neravnoteže na štetu potrošača.

25. Prilikom ocjene je li sporna ugovorna odredba poštena, sud je uz primjenu članka 83. ZZP/03 uzeo u obzir narav usluge na koju se ugovor odnosi (predmet ugovora) u vrijeme kad je ugovor sklopljen, sve popratne okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora i sve ostale odredbe tog ugovora.

26. Kada je riječ o pitanju je li poštovano načelo savjesnosti i poštenja iz članka 81. stavak 1. ZZP/03, odlučno je ocijeniti bi li tuženik, pod uvjetom da je na pošten i pravedan način poslovao s tužiteljem, mogao razumno očekivati da bi tužitelj prihvatio takvu ugovornu odredbu da se o njoj pojedinačno pregovaralo. Imajući na umu da ugovorna odredba čl. 10 ne sadrži nikakvih podataka o stvarno pruženim uslugama i nastalim troškovima na koje se ona odnosi, a posebice imajući na umu da je iznos naknade tužitelju naplaćen jednokratno, da je iznos naknade umanjen od iznosa kredita i to na dan plasiranja kredita, ne može se zaključiti da je tuženik mogao razumno očekivati da bi tužitelj pristao na tu odredbu u pojedinačnim pregovorima. Naime, značajna neravnoteža može proizlaziti iz same činjenice da dovoljno ozbiljno oštećuje pravni položaj u koji je na temelju primjenjivih zakonskih odredbi stavljen potrošač kao stranka predmetnog ugovora u obliku nametanja dodatne obveze koja nije predviđena dispozitivnim zakonskim pravilima.

27. Odredbe članaka 1021. do 1024. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 dalje: ZOO) ne predviđaju plaćanje naknade za obradu i odobrenje kredita, a takva obveza nije previđena niti tada važećim Zakonom o bankama. Drugim riječima, iako nije bilo zabranjeno niti na drugi način ograničeno, ugovaranje odredbe o naknadi za obradu i odobrenje kredita nepovoljno je utjecalo na pravni položaj tužitelja kao potrošača u odnosu na onaj položaj koji je bio predviđen u dispozitivnom nacionalnom pravu.

28. U skladu s člankom 59. točkom 3. ZZP/03 ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati poglavito odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti.

29. Nije sporno da Ugovor ne sadrži konkretan opis troškova niti usluga koji se plaćanjem sporne naknade naplaćuju u vrijeme sklapanja ugovora, a prema shvaćanju ovog suda ti troškovi i usluge koje se pružaju u zamjenu za spornu naknadu nisu samorazumljivi.

30. Nadalje, provedenim dokaznim postupkom sud je utvrdio da tužitelj kao

korisnik kredita s tuženikom kao kreditorom nije posebno pojedinačno pregovarao o ugovornoj odredbi iz čl. 10 Ugovora, budući da je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane tuženika, a tužitelj kao korisnik kredita nije imao utjecaja na njezin sadržaj, što je prouzročilo značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja, te kroz to povredu odredaba Direktive Vijeća 93/13 EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima. Naime, ugovorna odredba po kojoj je predviđena ulazna naknada za obradu kredita je nepoštena jer se o njoj nije posebno unaprijed pregovaralo i tužitelj kao korisnik kredita nije mogao utjecati na sadržaj te ugovorne odredbe što je prouzročilo značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, pa je kao takva ništetna u smislu odredbe članka 102. u svezi s člankom 96. Zakona o zaštiti potrošača, pa je stoga sud odlučio kao pod točkom I izreke presude.

31. Člankom 2. stavak 4. predmetnog Ugovora o kreditu ugovorena je naknada prema Odluci o tarifi naknada za usluge u poslovima koja obavlja Kreditor, a koja je prema potvrdi tuženika (list 11 spisa) naplaćena dana 12. rujna 2003. godine u iznosu od 2.319,81 kuna odnosno 307,89 eura.

32. Prema odredbi čl. 1111. st. 1. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi, a prema odredbi čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Dakle, prema naprijed citiranim odredbama kad se radi o stjecanju bez valjane pravne osnove, a to u ovom slučaju jeste, s obzirom da je po osnovi ništetna točka 2. stavak 4. Ugovora, tuženik je dužan stečeno s pripadajućim kamatama vratiti, temeljem čl. 215. ZOO, od dana stjecanja do konačne isplate.

33. Stoga je sud ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim te je donio odluku kao u točki II izreke presude.

34. Prigovor zastare nije osnovan. Naime, prema pravnom shvaćanju sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 30. siječnja 2020. (Su IV-47/2020-2) zastarni rok kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Imajući u vidu da odluka točke I ove presude još nije pravomoćna pa nije počeo niti teći petogodišnji zastarni rok, neosnovano tuženik tvrdi da je zahtjev za isplatu utuženog novčanog iznosa zastario.

35. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i članku 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22 i 155/23) te je sukladno označenoj vrijednosti predmeta spora i važećoj Odvjetničkoj tarifi tužitelju za poduzete radnje zastupanja po punomoćniku odvjetniku priznat trošak koji se odnosi na radnje zastupanja po punomoćniku odvjetniku i to za: sastav tužbe, sastav obrazloženog podneska i zastupanje na ročištu od 26. svibnja 2026. po 100 bodova, te trošak pristupa na ročište za

objavljivanje presude 50 bodova, odnosno ukupno 350 bodova što čini iznos od 700,00 eura uvećano za PDV od 25% iznosi ukupno 850,00 eura. Nadalje, tužitelju je priznat trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od 66,36 eura, što čini ukupno priznati trošak od 916,36 eura.

36. Na dosuđeni iznos parničnog troška, sud je tužitelju priznao zateznu kamatu od dana donošenja ove presude po osnovi odredbe članka 30. stavak 2. Ovršnog zakona (Narodne novine broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20) i čl. 29. st. 2. ZOO-a.

37. Slijedom navedenog sud je donio odluku kao u točki III izreke presude.

U Vinkovcima, 18. lipnja 2026.

Sudac:
Marija Pavlović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalbu u roku od 15 dana od dana prijema ovjerenog prijepisa iste.

Žalba se podnosi ovome sudu u tri primjerka, a o njoj u drugom stupnju odlučuje Županijski sud.

OBAVIJEST:

1. Odvjetnik Vedran Bikić iz Vinkovaca – punomoćnik tužitelja
2. Odvjetničko društvo Metelko, Knežević & partneri, Zagreb – punomoćnik tuženika

Broj zapisa: **9-30889-4d059**

Kontrolni broj: **01532-8e52b-94d4e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.